

Küçük Eland

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Eland

Aysel Banu YAVUZAL

Geniř, gneřli savanada kk bir eland yavrusu annesinin yanında duruyordu. Sıcak ten rengi postunun yanlarında soluk beyaz çizgiler vardı ve kısa sarmal boynuzları daha yeni filizleniyordu. n bacaklarından birinde ince, rme bir ot halhalı vardı. Otlar sallanıyor, gkyz parlak ve masmavi uzanıyordu. "Ne byk, ne gzel bir dnya," diye fısıldadı.

Küçük eland keşfetmeyi çok severdi ama her zaman sürüsüne yakın kalırdı. Uzun, yumuşak kulakları her sese kıpırıyor, büyük koyu kahverengi gözleri ufku izliyordu. Bir sabah otların kenarına koştu ve çok hareketsiz duran uzun bir kuş gördü. Kuşun gri ve beyaz tüyleri, başında da siyah tüylerden bir tepeliği vardı.

Kuş, çıplak turuncu-kırmızı yüzünü elanda doğru çevirdi. "Merhaba küçüğüm," dedi neşeyle. "Ben bir sekreter kuşuyum. Yüksekten uzağı görebilirim." Eland, kuşun tepeliğine sıkıştırılmış parlak mavi bir tüy fark etti. "Ben de küçük bir elandım," dedi. "Bacaklarım güçlü ama ben küçüğüm." Birbirlerine gülümsediler ve arkadaş oldular.

Her gn iki arkadař tepesi dz bir akasya aēacının yanında buluřuyordu. Sekreter kuřu, elanda bcekleri korkutup ıkarmak iin uzun sarı bacaklarını nasıl yere vuracaēını gsterdi. Eland da kuřa en tatlı otu nasıl bulacaēını gsterdi. Glp oynadılar ve savana mutlu bir yuva gibi hissettirdi. "Arkadařlar her řeyi gzelleřtirir," dedi eland.

Bir öğleden sonra kara bulutlar gökyüzünde yuvarlandı. Rüzgâr sertçe esti ve ilk büyük yağmur damlaları tozlu toprağa sıçradı. Küçük eland sürüsüyle birlikte sığınacak bir yere koştu. Sekreter kuşu tüylerini kabarttı ve bir çalının altında bekledi. Yağmur yağdı da yağdı, yapraklara vurdu ve her küçük çukuru doldurdu. Bütün gece yağdı.

Sabah olduđuunda güneş görüldü ama savana artık aynı değildi. Zemin çamurlu ve yumuşaktı, her yerde su birikintileri parlıyordu. Küçük eland ileri bir adım attı ve küçük toynakları çamura battı. Onları bir şapırtıyla çıkardı. "Olamaz," dedi. "Burası zor bir zemin. Güçlüyüm ama geçmek konusunda endişeliyim."

Sürünün çamurlu düzlüğün öbür tarafındaki taze ota ulaşması gerekiyordu. Ama her adım riskli görünüyordu. Bazı yerler derin ve yumuşacıktı, bazıları kuru görünüyordu ama değildi. Küçük elandin uzun kulakları sarktı. "Hangi yolun güvenli olduğunu bilmiyorum," dedi. "Keşke uzun otların üzerinden görebilseydim."

Sekreter kuşu uzun sarı bacaklarıyla yanına geldi. "Endişelenme," dedi. "Ben yardım edebilirim. Yüksekten uzağı görebilirim." Gri ve beyaz kanatlarını çırpıp ve uzun, kuru bir ağaca uçtu. Oradan bütün savanaya baktı; keskin koyu gözlerinden hiçbir şey kaçmıyordu.

"Bir yol görüyorum!" diye seslendi sekreter kuşu. "Derin çamurun etrafından dolaşıyor ve sağlam zeminden geçiyor. Küçük beyaz taşların sırasını takip et." Küçük eland kuşun gösterdiği yere baktı. Taşların güneşte parladığını görebiliyordu. "Ama sürüye ben öncülük etmeliyim," dedi. "Bana rehberlik eder misin?" "Elbette," dedi kuş. "Arkadaşlar bunu yapar."

Küçük eland derin bir nefes aldı. Dikkatlice ilerledi, her seferinde küçük bir toynak. Sekreter kuşu ağaçtan ağaca uçtu ve yönleri seslendi. "Biraz sola! Şimdi dosdoğru ileri!" Sürü elandı izledi, eland da kuşun sesini izledi. Çamurlu zemin şapırdıyordu ama yol sağlam kalıyordu.

Sonra küçük eland geniş, çamurlu bir yere geldi. Durdu ve dizleri titredi. "Taşları artık göremiyorum," dedi. "Ya batarsam?" Sekreter kuşu yanına kondu. "Güçlüsün ve cesursun," dedi. "Alçaktan uçup sana her adımı göstereceğim. Biz bir takımız." Eland başını kaldırdı ve başını salladı.

Kuş çamurun hemen üzerinde uçu, havada asılı kaldı ve uzun kıvrık gagasıyla işaret etti. "Buraya bas, sonra oraya," dedi. Küçük eland kuşun gölgesini izledi ve toynaklarını tam gösterdiği yere koydu. Adım adım zorlu yeri geçti. Arkasında sürü güvenle ilerledi. Elandın yüreği büyük ve gururlu hissetti.

Sonunda küçük eland kuru, sağlam zeminde durdu. Bütün sürü güvendedeydi. Sekreter kuşu yanına kondu ve mavi tüyünü düzgünce yerine soktu. "Başardın!" dedi kuş. "Birlikte başardık," dedi eland. "Senin keskin gözlerin ve benim güçlü bacaklarım mükemmel bir takım oldu." Burunlarına nazikçe dokundular ve güneş sırtlarını ısıttı.

Sürü tatlı yeşil otlarda otladı ve küçük eland mutlu hissetti. Arkadaşı sekreter kuşuna baktı; kuş uzun sarı bacakları üzerinde dimdik duruyordu. "Farklı yetenekler sorunları çözmeye yardımcı olur," dedi eland. "Sen uzağı görebilirsin, ben de öncülük edebilirim." Kuş başını salladı. "Ve arkadaşlık bizi yalnız olduğumuzdan daha cesur yapar."

O günden sonra küçük eland ve sekreter kuşu hep birlikteydiler. Yağmurlar gelip zemin çamurlaştığında kuş güvenli yolu bulmak için yükseğe uçtu ve eland sürüye öncülük etti. Takım çalışması ve arkadaşlık sayesinde herkes savanayı güvenle ve mutlulukla geçti.

Ve eęer bir gn gneřli savanayı ziyaret ederseniz, ot halhalı kk bir eland ile mavi tyl bir sekreter kuřu arayın. Orada olacaklar, birbirlerine ve herkese yardım edecekler. nk arkadaşlar birlikte alıřınca hibir sorunun ok byk olmadığını ve her gvenli yolun paylařınca daha gzel olduğunu bilirler.